

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง การแก้ไขปัญหาคณิตศาสตร์ที่นักเรียน
เรียนไม่ได้ โดยใช้กิจกรรมการ
เล่านิทาน อนุบาล 1

ผู้วิจัย

นางสุภาพ แสงจันทร์

รหัส 571071321020

รายงานการปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษารายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาใน
สาขาวิชาเฉพาะ ๒ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการ
ศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
ชื่อเรื่อง	1
ชื่อผู้วิจัย	1
ปีที่ทำวิจัย	1
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	4 - 5
สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	6
ผลการวิจัยและการสะท้อนกลับ	7
ภาคผนวก	

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมดื้อนมน โดยใช้กิจกรรมการเล่น
นิทาน อนุบาล 1

ชื่อผู้วิจัย นางสาวภาพ แสงจันทร์

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทนำ

นมเป็นส่วนหนึ่งของอาหารที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของร่างกายมนุษย์โดยปกติคนไทยจะให้ความสำคัญในการรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่ เป็นหลัก จากสถิติการดื้อนมนของคนไทยที่ดื้อนมนค่อนข้างน้อยมาก ทั้งที่ในน้ำนมเป็นแหล่งอาหารที่มีคุณค่าอันอุดมไปด้วยโปรตีน วิตามิน เกลือแร่ และแร่ธาตุต่างๆ มากมาย นมช่วยสร้างกระดูกและฟันให้แข็งแรง ทั้งยังส่งผลทำให้เพิ่มความสูงในวัยเด็กกำลังเจริญเติบโตได้เป็นอย่างดี พ่อ แม่ ครูหรือผู้ปกครองควรช่วยกันปลูกฝังให้เด็กดื้อนมนจัดเป็นประจำทุกวัน เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีต่อการดื้อนมนให้ติดเป็นนิสัยตลอดจนเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ สิริพันธ์ จุลกรังคะ (2542)

ผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมการเล่นนมในช่วงหลังการตื่นนอนของเด็กอนุบาล 1 อายุ 4-5 ปี จะไม่รับประทานนม เด็กจะนั่งเฉยๆ จะนั่งกัดหลอดหรืออมหลอดไม่ยอมดูดนม ทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเด็กเหล่านั้นด้วย เนื่องจากเด็กจะไม่ได้รับสารอาหารอย่างครบถ้วนและเพียงพอต่อความต้องการตามวัย

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือผูกขึ้นเพื่อนำมาเล่าหรือถ่ายทอดสู่เด็ก ด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงเพื่อเด็กนิทานยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกทักษะเตรียมพร้อมในการเรียนของ

เด็กปฐมวัย วัตถุประสงค์ของการเล่นนิทานเพื่อการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัย การฟังนิทานนอกจากจะทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนานและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว นิทานยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด การกล้าแสดงออก การคิดและจินตนาการที่กว้างไกล รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็กจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่ดัดแปลงจากการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในนิทานที่ดีเด็กได้ฟัง เด็กจะมีความเชื่อ ศรัทธา และพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบาทของตัวละครนั้นๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่มักจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่เด็กรักและศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา เกริก ยุ้นพันธ์ (2539)

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำนิทานมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเด็กปฐมวัยที่ไม่ดีมีนม โดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทานของเด็ก เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของการดีมีนม และส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีมีนมไปในทางที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ดีมีนมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร เด็กอนุบาล 1 อายุ 4 – 5 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสิรินธร จำนวน 5 คน ที่ไม่ดีมีนม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เล่นนิทาน

ตัวแปรตาม

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มนม

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ อาหารดี มีประโยชน์ สารที่ควรรู้ อาหารที่มีประโยชน์จะทำให้ร่างกายของเรา เจริญเติบโตแข็งแรง และมีสุขภาพดี เราควรกินอาหารหลากหลายชนิด เพื่อให้ได้สารอาหารครบถ้วน

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชั้นอนุบาล 1 อายุ 4-5 ปี ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กสิรินธร จำนวน 5 คน ที่ไม่ดื่มนม
2. นิทาน หมายถึง นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมการรับประทานอาหารนมจำนวน 3 เรื่อง คือ
 - นิทานเรื่อง หนูสัมกับหนูแจ้ว
 - นิทานเรื่อง หนูหุ่นคนเก่ง
 - นิทานเรื่อง เจ้าแกะดื่มนม

3. กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมที่มีคุณครูเป็นผู้เล่า นิทาน โดยใช้หนังสือนิทานภาพที่มีเนื้อหาของนิทานส่งเสริมให้เด็กดื่มนม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

นิทาน

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการดื่มนมของ
นักเรียนชั้นอนุบาล 1

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา

ภักธริธา ผลงาม (2554) ได้กล่าวถึงมนุษย์ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ นอกเหนือจากปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้นแล้ว เกิดจากการเรียนรู้ทั้งสิ้น และการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่เหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้โดยประสบการณ์ตรงหรือไม่ก็โดยการสังเกต องค์ประกอบทางชีววิทยามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้โดยพฤติกรรม นั่นก็คือ องค์ประกอบในตัวบุคคลมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรม ในการอธิบายกระบวนการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ แบนดูราได้อธิบายรูปของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องระหว่างพฤติกรรมองค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม โดยที่องค์ประกอบทั้ง 3 นี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

พฤติกรรมองค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ พฤติกรรมของมนุษย์สามารถกำหนดสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็สามารถกำหนดพฤติกรรม พฤติกรรมสามารถกำหนดองค์ประกอบส่วนบุคคล องค์ประกอบส่วนบุคคลก็สามารถกำหนดพฤติกรรมได้เช่นกัน ในทำนองเดียวกันองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบส่วนบุคคลก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

แบนดูรา ได้กล่าวว่าถึงตัวกำหนดพฤติกรรมว่ามี 2 ประการ คือ ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เป็นสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมซ้ำๆ มนุษย์จะคาดการณ์ไว้ว่า ถ้ามีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นจะมีเหตุการณ์อะไรตามมาและตัวกำหนดพฤติกรรมอีกประการหนึ่ง คือ ตัวกำหนดที่เป็นผล ซึ่งได้แก่ผลของการกระทำมนุษย์จะเลือกกระทำพฤติกรรมที่จะได้รับผลทางลบ

วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ แบบดูราได้กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์มี 2 วิธี คือ การเรียนจากผลของการกระทำ และวิธีการเรียนรู้จากการเลียนแบบ โดยที่การเรียนรู้จากผลของการกระทำเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งจะทำหน้าที่ 3 ประการ คือ ให้ข้อมูล จูงใจและเสริมแรง ส่วนการเรียนรู้จากการเลียนแบบเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบกระทำพฤติกรรม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อม การเรียนรู้จากตัวแบบอาศัยกระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตเป็นผลสำคัญ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ กระบวนการใส่ใจกระบวนการเก็บจำ กระบวนการทางกาย และกระบวนการจูงใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นวัตกรรม

- แผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน

เครื่องมือ

- แบบบันทึกพฤติกรรมการดื่มนม

1.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน

ขั้นที่ 2 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเพื่อแก้ไขการไม่ดื่มนม จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดการดำเนินการวิจัย

ครั้งที่	วัน	ระยะเวลา (30 นาที)	นิทาน
1	วันจันทร์	10.00 – 10.30	เรื่อง หนูสัมกับหนูแจ้ว
2	วันอังคาร	10.00 – 10.30	เรื่อง หนูหุ่นคนเก่ง
3	วันพุธ	10.00 – 10.30	เรื่อง เจ้าแกะตีมนม
4	วันพฤหัสบดี	10.00 – 10.30	เรื่อง หนูสัมกับหนูแจ้ว
5	วันศุกร์	10.00 – 10.30	เรื่อง หนูหุ่นคนเก่ง, เจ้าแกะตีมนม

1.2 แบบบันทึกพฤติกรรมการตีมนม

ขั้นที่ 1 วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกพฤติกรรมการตีมนมอย่างละเอียด เพื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นที่ 2 จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมการตีมนม

พิจารณาตรวจแก้ไขความเหมาะสมและความถูกต้องของแผนการจัดประสบการณ์การเล่นนิทานให้มีความถูกต้องเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบบันทึกพฤติกรรมการตีมนมที่แก้ไขแล้วไปใช้กับเด็กอนุบาล 1 อายุ 4 - 5 ปี จำนวน 5 คน

2.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กปฐมวัย 1 อายุ 2 - 3 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสิรินธร จำนวน 5 คน ที่ไม่ตึ่มนม ตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน จำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

2. ดำเนินการบันทึกพฤติกรรมการตึ่มนมหลังตื่นนอนของทุกวัน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งใช้ระยะเวลาในการบันทึกพฤติกรรมการตึ่มนมจำนวน 10 วัน

3. เกณฑ์คะแนนในการบันทึกพฤติกรรมการตึ่มนมของเด็กปฐมวัย ดังนี้

2 คะแนน หมายถึง ตึ่มนมหมด

1 คะแนน หมายถึง ตึ่มนมเล็กน้อย

0 คะแนน หมายถึง ไม่ตึ่มนม

เกณฑ์การประเมินเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) หาได้จากสูตร (วรณี ธรรมโชติ : 2552)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. นำข้อมูลได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบได้

ผลการวิจัยและการสะท้อนกลับ

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ดีมนมหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพราะเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมทั้งกับวัยและความสนใจของเด็ก และเน้นให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆในการรับรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญนมมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กโดยเฉพาะพัฒนาการด้านร่างกาย

2. จากผลการวิจัยพบว่ามีเด็กนักเรียน 1 คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วไม่ผ่านเกณฑ์ โดยสาเหตุอาจเกิดจากการที่เด็กไม่ชอบฟังนิทาน จึงมีส่วนทำให้เด็กยังไม่ชอบดื่มนมเหมือนเดิม

3. จากการทำวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำวิจัยปรับปรุงพฤติกรรมเด็กนักเรียนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1 การใช้หนังสือนิทาน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงอายุ

1.2 ครูผู้สอนควรจัดหาสื่อในการเล่านิทานเพื่อให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

1.3 ครูผู้สอนควรมีเทคนิคและวิธีการเล่านิทานที่ดีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากดื่มนม

1.4 ครูผู้สอนควรใช้แรงเสริม เช่น กล่าวคำชมเชย ชักชวนให้เด็กอยากดื่มนม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากิจกรรมเรื่องอื่นเพื่อแก้ไขการดื่มนมของเด็กปฐมวัย

2.2 ผลที่ได้นำมาเป็นแนวทางในการใช้กิจกรรมด้านอื่นๆ เพื่อแก้ไขการดื่มนมของเด็กปฐมวัย

2.3 ควรมีการทำแบบบันทึกพฤติกรรมการดื่มนมของเด็กเป็นรายบุคคล

2.4 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมในการรับประทานอาหารของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

เกริก ยุ้นพันธ์.(2539). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
ภัทรธิดา ผลงาม.(2544) ทฤษฎีการเรียนรู้จิตวิทยา. กรุงเทพฯ.
สิริพันธ์ จุลกรังคะ.(2542) โภชนศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาคผนวก

แบบบันทึกพฤติกรรมการณ์ดิ่มนม

เด็กปฐมวัย 1 อายุ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากพล

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่เด็ก
ปฐมวัยปฏิบัติ

ที่	ชื่อ – สกุล	ระดับคะแนน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1					
2					
3					
4					
5					

เกณฑ์การประเมิน

- 2 คะแนน หมายถึง ดิ่มนมหมด
- 1 คะแนน หมายถึง ดิ่มนมเล็กน้อย
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่ดิ่มนม

ลงชื่อ.....(ผู้บันทึกพฤติกรรม)

วันที่...../...../.....

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการตีมนม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กตีมนม
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นรูปตัวยู
2. ครูทักทายเด็กๆพร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้จะมีนิทานและมีกิจกรรมสนุกๆ มาให้เด็กๆ ทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง หนูสัมผัสกับหนูแจ้ว นิทานเรื่อง หนูหุ่นคนเก่ง นิทานเรื่อง เจ้าแกะตีมนม

ขั้นสอน

4. ครูเล่านิทานให้เด็กฟัง และสนทนาเนื้อหาในนิทาน โดยใช้คำถามเด็ก เช่น เด็กคิดว่ามีประโยชน์อย่างไร ถ้าเด็กอยากแข็งแรงเด็กจะต้องทำอะไร

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทานและประโยชน์ของนมอีกครั้งเพื่อส่งเสริมให้เด็กตีมนมมากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง หนูสัมผัสกับหนูแจ้ว นิทานเรื่อง หนูหุ่นคนเก่ง นิทานเรื่อง เจ้าแกะตีมนม

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

นิทานเรื่อง “หนูสั้กับหนูแจ้ว”

(ผู้แต่ง : ลำเพย เจริญผล)

หนูสั้เป็นเด็กดี คุณแม่ให้ทานอะไรก็ไม่ยอมทาน เขาทานแต่ท็อปปี้ ไม่ชอบตึ๋มนม ชอบตึ๋มน้ำอัดลม น้ำหวาน หนูแจ้วเป็นเด็กดีชอบทานผลไม้ และตึ๋มนมทุกวัน หนูแจ้วไม่ตึ๋มน้ำอัดลม เพราะคุณครูบอกว่าไม่เหมาะกับเด็กต่อมาไม่นานหนูสั้ก็ไม่สบาย เพราะรับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ร่างกายขาดอาหาร หนูสั้ผอมไม่สวยเลย หนูแจ้วอ้วนท้วนสมบูรณ์ แก้มแดง ฟันขาว ใคร ๆ ก็รักหนูแจ้ว เพราะหนูแจ้วรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ หนูสั้ไม่สบายมากต้องเข้าโรงพยาบาล หมอต้องฉีดยาบำรุงร่างกาย หนูสั้คิดถึงคุณครูและเพื่อน ๆ มากหนูสั้ออกจากโรงพยาบาล รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ตึ๋มนมเสมอ ไม่อมท็อปปี้ ไม่ตึ๋มน้ำอัดลมอีกแล้ว

นิทานเรื่อง “หนูนุ่นคนเก่ง”

(ผู้แต่ง : ลำเพย เจริญผล)

หนูนุ่นมาถึงโรงเรียนแต่เช้า นุ่นสวัสดีค่ะคุณครู คุณครูทักหนูนุ่นว่า หนูนุ่นมีหน้าตาสดใส แล้วหันมาบอกคุณแม่ว่า หนูนุ่นเก่งอยู่โรงเรียนรับประทานอาหารได้ทุกอย่างไม่เลือกอาหาร หนูนุ่นชอบตึ๋มนม ถึงแม้ว่าครั้งแรก ๆ หนูนุ่นจะไม่ยอมตึ๋มนมที่โรงเรียน เพราะหนูนุ่นชอบดูदनมขวด แต่พอหนูนุ่นลองตึ๋มนมด้วยแก้วก็รู้สึกชอบเพราะตึ๋มหมดเร็วดี ตอนนี้เพื่อน ๆ ของหนูนุ่นทุกคนมีหน้าตาสดชื่นแจ่มใส เด็ก ๆ เพื่อนหนูนุ่นรับประทานอาหารเก่งทุกคน การกินอาหารที่มีประโยชน์จะทำให้เด็กแข็งแรงและสุขภาพดี คุณแม่ของหนูนุ่นบอกคุณครูว่า เดี่ยวนี้หนูนุ่นอยู่บ้านก็รับประทานอาหารได้มากขึ้น และลองรับประทานอาหารที่ไม่เคยรับประทานด้วย คุณครูและคุณแม่ชมหนูนุ่นว่า “หนูนุ่นเป็นคนเก่ง”

นิทานเรื่อง “เจ้าแกะตีมนม”

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มี ลูกแกะฝูงหนึ่งกำลังเล่นเกมกันอยู่เกมทีว่านั้น มีข้อแม้ว่าจะต้องคัดสรรคนมาเล่นเป็นลูกแกะที่ตัว ใหญ่ที่สุด ใครที่ตัว ใหญ่ที่สุดจะถูกเลือกเข้าทีม ก็จะเหลือลูกแกะตัวเล็กตัวเดียวที่ไม่มีใครสนใจที่จะเลือกเข้าทีมเพื่อนๆ ของลูกแกะตัวนั้นบอกว่าเจ้านั้นตัวเล็กเกินไปไม่มีใครอยากให้เข้ากลุ่ม ลูกแกะตัวเล็ก ก็เสียใจร้องไห้ไปหาแม่ “หนูจะทำอย่างไรดีไม่มีใครอยากเอาหนูเข้าทีมเลย” แม่ลูกแกะก็เลยบอกว่า “ไม่ต้องเสียใจนะลูกถ้าลูกอยากจะตัวสูง ใหญ่แม่มีวิธีก็คือลูกจะต้องตีมนมทุกวัน 2-3 แก้ว ลูกก็จะตัวใหญ่เท่าเพื่อนๆ” ลูกแกะรับคำแม่ “ต่อไปนี้ลูกจะกินนมทุกวันตามที่แม่สอน” แล้วลูกแกะก็ตีมนมทุกวัน วันเวลาผ่านไปลูกแกะก็ตัวโตสูง ใหญ่ผิวพรรณสวย และเป็นลูกแกะที่แข็งแรงที่สุดในบรรดาลูกแกะทั้งหมด

ภาพกิจกรรมก่อนเล่นนิทาน เด็กๆจะดีมนมไม่หมด

ภาพกิจกรรมหลังเล่านิทาน เด็กๆจะดีมนมหมดถุง

